

Ω! ΑΝ ΑΠΕΘΝΗΣΚΟΝ.....

Κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ Georges Herwegh.

ὦ, ἂν ἀπέθνησκον καθὼς ἡ φλογισμένη δύσις,
Ἄν, ὥς τὸ ἔσχατόν της φῶς σιγὰ σβύν' ἡ ἡμέρα,
Ἔσβυνον εἰς τὸ ἄπειρον κ' ἐγὼ σιγὰ ἐπίσης...
Τίς θειοτέρ' αὐτῆς θανή, τίς ἄλλη γλυκυτέρα;

ὦ, ἂν ἀπέθνησκον καθὼς παιδρὸς τις τῶν ἀστέρων
Ἐν μέσῳ τῶν ὠραίων του καὶ φωτεινῶν ἀκτίνων,
Ἄν, ὥς αὐτὸς ἐξέπνεον ἐν μέσῳ τῶν αἰθέρων
Εἰς τὸ γλυκὺ στερέωμα σιγὰ τὸ φῶς μου σβύνων!

ὦ, ἂν ἀπέθνησκον καθὼς γλυκὺ ἀνθέων μύρον,
Ὅπερ παιδρὸν τοὺς τρυφεροὺς ἀφίνει κάλυκάς του,
Κ' εἰς τὰ πτερὰ φερόμενον τῶν πρωϊνῶν ζεφύρων
Ὡς λίβανον ἀνέρχεται εἰς τὸν βωμὸν τοῦ πλάστου!

ὦ, ἂν ἀπέθνησκον καθὼς ἡ δρόσος τῶν λειμῶνων,
Ὅταν διψῶσαι τὴν καλοῦν αἰ φλόγες τῆς πρωΐας,
ὦ, ἂν ἐπέτρεπ' ὁ Θεὸς κ' ἐμοῦ τὸν τόσον πόνον
Νὰ πῖη, ὥς αὐτὴν, τὸ πῦρ ἀκτίνος οὐρανίας!

ὦ, ἂν ἀπέθνησκον σιγὰ, ὅπως ὁ τόνος σβύνει,
Ὅστις ἀπὸ μιᾶς χορδῆς κιθάρας ἐγεννήθη,
Ὅστις παιδρὸς τὸ μέταλλον, ὅθεν ἐξῆλθ', ἀφίνει,
Κ' ἐκπνέει εἰς τοῦ μουσικοῦ μελωδικὸς τὰ στήθη.

Δὲν θ' ἀποθάνης, δυστυχῆ, ὥς φλογισμένη δύσις·
Δὲν θὰ ἐκπνεύσης ὥς ἀστήρ, ὅστις ἡρέμα δύνει·
Δὲν θὰ σβεσθῇς ὥς σβέννυται τὸ ἄνθος, οὔτ' ἐπίσης
Ἀκτὶς πρωΐας τὴν πνοὴν τοῦ στήθους σου θὰ πῖη.

Θὰ ἀποθάνης, ἱχνὸς σου χωρὶς οὐδὲν νὰ μείνῃ,
Ἀφοῦ πρὶν τὰς δυνάμεις σου ῥοφή σ' ἡ δυστυχία!
Ἡ φύσις θνήσκει θάνατον γλυκὺν, μόνον ἐκείνη,
Πλὴν τῶν θνητῶν εἰς θρύμματα σπαράσσει τὴν καρδίαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΒΛΑΧΟΣ.